

A'
CSASZARI ÉS KIRALYI FELSÉG'
ENGEDELMEVEL,

N° 45.

Költ. Bétsben, Szent Iván Havának (Júniusnak)
5-dik napján 1801-dik Eszterén öben.

B é t s

Tegnap tartatott itten az Úr-napi Processió, igen nagy pompával. Ez felül haladja az új elz-tendei pompát, ha tsak kellemetességét tekint-jük is: mivel mind Ő Felségeket, mind a' sok Férjfi 's Alszonyi Méltóságokat, és a' Testörzö Seregeket, mellyek olly igen nevelik a' Fels. Udvarnak fényességét, kiki egygyütt láthatja menni, részfizerént gyalog, részfizerent pedig drá-ga hintókban, és déltzeg paripákon. Már hét óra előtt reggel a' városba érkeztek Ő Felségek Hetzendorfból, 's minekutánna minden pompás

A a a

készületek meg-tétetődtek, ki-indúltak Ő Felségek 9 óra előtt az Udvarból, 's következendő — igen fényes rendel mentek a' Sz. István Templomába; temérdek sok népnek látására, melly részfizerént az úttzákra 's piatzokra tolakodott, részfizerént pedig az egymásra torayozott ablak sorait töltötte volt bé nagy sűrűséggel. Leg elől mentek vasas Lovasok, utánnak hat Kamarás-Urak igen derék paripákon; ezek után gyalogoltak az Udvari tselédek, és inasok. Azután jöttek öt udvari igen drága hat lovas hintók. Az elsőben Lajos és Ranieri Fő Hertzegek ültek Fő Udvari Mesterekkel, a' másodikban Antal és János fő Hertzegek, utánnok lovagolván a' Fő Udvari Mesterek, és egy egy Kamarás-urak. A' harmadikban ült József Fő Hertzeg Nádorispányunk; utánnal lovaglott Gróf Kollonits László, Fő Udvari Mester 's egyfzersmind Kamarás-úr fővel. A' negyedik hintóban ment Ferdinánd Fő és Nagy (Toskánai) Hertzeg, utánnal ló háton a' fő Udvari Mestere. A' Fels. Császár és Császárné az utolsó igen felséges hintóban ültek, mellybe hat, rendkívül való nagyságú fehér paripák voltak fogva. A' nyeregben ülő, — tiszteletre méltó fő kotsis, talpig érő fekete bíbor köntösben volt fel-öltözve, 's nagy okossággal forgatta egygyik kezében az ostort, a' másikkban pedig az arannyal gazdagon ki varrot gyeplőt. Az öt hintók mellett gyaloglottak a' harmadik rendbéli Testörzök tsipkés lántsájokkal. Ő Felségek után lovaglottak a' Fő Udvari Mesterek, és a' Gárdakapitányok: azután az egélfz Német, és Magyar Testörzö sereg, minnyájan a'

leg drágább köntösökben és válogatott paripákon. Szébbet, a' mi inkább gyönyörködtetné a' fze-
met, alig lehet képzelni is. Mindenek szemeit ma-
gára vonfzotta a' Magyar Testörzö sereget vezérlő
Hertzeg Eszterházy Miklós Generális, ki egy igen
drága szerfzámokkal fel-ékesített paripán dízes-
kedett olly Magyar köntösben, mellynek nehezen
lészzen párja az egész Nap keleten is. A' kal-
pagon álló kótsag-toll mellett vólt egy madár
szárnyat képzelő ékesség, mind brilliántból (gyé-
mántból) ki rakva, és az alatt függő vitézkötés,
hasonlóképpen brilliántokból, 's nagy gyöngy
szemekből, úgy szinte a' mente kötő is, olly
mesterséggel 's jó ízzel készülve, hogy egyedül
tsak a' munkájok tízezer forintba került. A' Kaid-
nak mind a' két oldala, a' markolattól fogva vé-
gig gazdagon ki vólt rakva brilliántokkal, nem
külömben a' mente, 's a' dolmány és az öv gombjai
a' sarkantyú, és a' tsizmáról le-függő bojtok. A'
mentén, a' dolmányon és a' nadrágon lenni szo-
kott arany vagy ezüst munka helyett, sok ezer
meg ezer nagyobb és kisebb gyöngy szemek tűn-
tek a' Nézok szemébe, mellyekkel igen igen
gazdagon ki vólt az egész öltözet varva.

A' Sz. István Templomában tartatott nagy
Mise után, mellyen jelen vóltak Ő Felségek,
tíz óra tájban indúlt ki a' Processió. Ezen
meg-jelentek minden külső 's belső Plébániák
zárlzójokkal, az után a' Város-Tanátsa, Bír-
ájával, az Aulae Familiáresek (Truchszesz-ek) Ka-
marás-Urak, a' Titkos Tanácsosok, a' Sz. Ist-
ván, és az Arany-gyapj Rendnek Vitézei, az
Universitás Rectora, 's Dekánjai. A' Szentség

után mentek az öt Fő Hertzegek, Ő Felsége Testvérei, az után a' Felséges Császár, jobb-jára Hertzeg Starembeg Fő Udvari Mester, bal-jára pedig Gróf Kolowrátn Minister. Ő Felségét követte a' Felséges Császárné, égő fáklyát tartván a' kezében. Azzal ment Ő Felsége és a' többi Méltóságok is, úgy szinte a' Felséges Császárnét hozfűző sorban követő Dámák is. Négy külömbkülömbféle piatzokon és úttzákon álló Oltároknál el olvastatott az Evángyéliom, 's a' Processió a' Sz. István Templomába került, a' honnan Ő Felségek, 12 órakor azzal a' pompás rendel, mint a' mellyel a' Templomba mentek, visszafiz tértek az Udvarba, sok öröm-kiáltások között. Két Batalion Gyalogság háromszor tüzelt Ő Felségek el menetelekor: szép forma-ruhákba öltözött Polgárság is, katonai muzsikáival, 's nagy számmal jelent meg ennek a' ritka Proccessiónak díszítésére. Megjegyzésre méltó dolog az, hogy mind Ő Felségek, a' Testvéreivel; mind a' Méltóságok is gyálzban voltak a' Procession — I-ső Pál Orosz Császár halálára nézve.

Frantzia Ország.

Párisból Máius 15 dikén. Bonaparte a' Napnyugoti Tábornál egy Duchesme nevű Strázsmesternek azért küldött érdeufliát, hogy tizenötödmagával valamely sajkára felkapván, egy 12 ágyús Anglus hajót üzőbe vett, 's el is vett, ám-bár meglátván az Anglusok egy Fregátról a' viaskodást, siettek segítségére a' hajónak.

Az első Konzul harmadik testvér öttse Obes-
ter Bonaparte Lajos jelen akar lenni a' Por-
tugallusok ellen folytatandó háborúban; a' Fran-
tzia Seregek második 10 ezer emberből álló sza-
kaszízával érkezett meg ő is Burgosba, a' melly-
nél egy vasas Regementet vezérel. —

Azt ígérté vólt a' Kormányfő, a' Vendéi
belső háborúnak letsendesedésekor, minden abban
részt vett Fr. polgároknak, hogy ezen Nemze-
len tett vétkek örök feledékenységbe mennien;
most azonban elvégezte, hogy azok közzül Pá-
risba senki ne mérészeljen megjelenni.

Paris Május 21-dikén. Ilyen különös jegy-
zést tett egy ide való Újság, az Egyiptomi ha-
dakozásról. „Azért folytat most két Európai ha-
talmas nemzet Afrikában hadat, mivel mindenik
azt akarja, hogy ő uralkodhasson jövőre
Asiában. —

Egy Portugallus Fregát érkezett a' Párisi
Újságok szerént, a' L' Orient nevű Fr. kikötőhely-
be, a' melly Aranjó Urat hozta Lisbonából; a' ki
Párisnak vette útját, hogy a' Frantzia Kormány-
széknél a' Portugalliai Király nevében békességes
ajánlásokat tegyen.

Frantzia Országának Spanyol Ország felől való
határszéléről Bayonne városából írják, hogy a'
Toskánai új Király Livorói Gróf nevezet alatt
Május 8-dikán oda érkezett. Maga a' Király 29
esztendő, a' Királyné pedig 19. Jól beszéll a'
Király Frantzia nyelven, a' tudományokban na-
gyon gyönyörködik, és ezelőtt is sűrűen levele-
zett sok Párisi Tudósokkal.

Bé menvén Május 14-dikén a' Fő Konzul, az elesett Tisztek árváit nevelő Párisi Oskolába, szemesen megvi'sgált ott mindeneket. Ebéd felett az ebédlő házba bément, 's egynek az italát is (a' melly vizes bor szokott lenni) megkostolta. A' szegényebb sorsú ifjak, sorsokhoz képest lévén ruházkodva, mingyárt olyan rendelést tett a' Konzul, hogy a' kiknek módjuk nints illendően ruházkodni, azok a' közönséges költségből forma ruhába öltöztessenek. Meg tudakozta, hogy mint viselnek gondot a' gyermekek egészségére; megfordúlt közöttök midőn játszottak; eljárta a' hálószobáikat, 's több efféle; sokakat közzülök a' Mathésisban tett előmenetelekből megpróbált, 's a' kik jól feleltek megdi'sérte. E' meg lévén, így szóllott a' Nevelőkhöz és Tanítókhöz: „Minthogy ezen gyermekek a' Köztársaságért meghólt derék emberek árvái, szoros régulák szerént kell őket nevelni, a' munkára szorítani; de jól kell velekbánni.“ — A' Generál Boyer fiához így szóllott: „Te, barátom, derék embernek a' nevét hordozod, tedd méltóvá magad reá; mindenkor gondom lesz azokra a' kik magokat jól viselik.“ Végre ezen szavakkal vált el tőlök. „Mi olyan Országzás módja alatt élünk, a' hol a' Munka, a' tálentom, a' tudomány és a' jó magaviselet minden előmenetelre vezető út.“

Párisból Május 23 dikán. Egy a' Legiónál szolgált 's most itt mulató Lengyel Fő Tiszt Kosinski, ezeket tette a' Párisi Újságok által közönségesse. „Igaz ugyan hogy a' Lengyel Tisztek, a' további Katonai szolgálatról lemondottak

vagy le fognak mondani, de nem azon okból, a' mint hirdették, hogy t. i. nem akartak Frantzia szolgálatból Toskánai szolgálatba állani, hanem egészen más okra nézve. Arra néztek a' Lengyelek midőn Frantzia Zászlók alá esküdtek, hogy szerentsétlen Hazájoknak segedelmére lehessenek. Úgy de a' Lünevilleri Békesség azt mondja, hogy Lengyel-Ország nints; következésképpen nints mi mellett fegyvert fogni. — A' mint a' környürlások mutatják, Carnót a' ki a' napokban Párisba érkezett, ismét Hadi dolgokra ügyelő Minister fog lenni. Némely egyenetlenségek támadtak volt Moreau Fővezér és a' mostani Hadi Minister Berthier között, a' mellyek még eddig el nem igazíródtak. — Még a' Moniteur az Egyiptomi Mártzius 21-dike után történt dolgokról halgat, a' miket pedig a' többi Újság levelek írnak, azoknak egész hitelt adni erre nézve nem lehet. —

Dawson Úr, az Amerikai egygyesült Státusok Párisi rendkívül való Követje, kinek társaságában van Generál Kosciuskó, meglátogatta a' napokban *Payne Tamás* Urat, és általadta annak az Amerikai Státusok Praesidensének *Jefferson* Úrnak hozzája igen nyájas kifejezésekkel írott levelét, a' mellyben vízfíza hívja őtet Amérikába, és a' vízfíza útatásra egy Nemzeti hajót ajánl számára.

Kolóniából Május 21 dikén. Egy nevezetes Hirdetés tétetett itt a' Fr. Kormányzók rendeléséből közönségesse; a' mellyben a' többek között ezek a' megjegyzésre méltó szavak fordulnak elő. „Nagyon szívén fekszik a' Kormányzóknek, hogy

az Isteni tisztelet a' Köztársaság minden részeiben ne tsák helyre álljon és gyakoroltasson, hanem hogy a' fenn állásának erős fundamentok is vetessenek. Erre nézve minden Papi személyeknek a' számát, az ő hozzájuk tartozott jószágoknak jövedelmeit, minémüségét, nagyságát, szoros számadásban kívánja tudni a' Kormányfő. Ezeknek igaz lelki esméret szerént való számba vételétől 's beadásától függ, ha vallyon megfelelhet e' a' dolognak kimenetele a' Nép reménységének vagy nem, 's elérheti e' a' Kormányfő azon jóltéví tzeljét, hogy az Isteni tiszteletnek állandóságot, az ahoz tartozó tzeremóniáknak pedig méltóságot szerezhessen.

Anglia.

Londonból Május 9-dikén. Az úgy nevezett Whig Klúb tagjai, a' Szabad-kőművesek Vendégfogadójában ebédeltek a' napokban; még pedig minthogy a' Fox Úr jelenlétét is reménylették, nagyobb számmal, mint közönségesen szoktak; a' ki meg jelenvén, egy olyan különös ki-fejezésből álló Beszédet tartott a' Tarsaság előtt, a' mellről kétségre hozták a' Ministériális Újságok, hogy Fox Úrtól származhatott volna.

Illyen jegyzéseket tesz a' Londoni hivatalbeli Újság Egyiptomra nézve. Úgy vólt az Abercrombie Generális Egyiptomba való kifizállás eránt készített plánuma, hogy az nem Alexandriánál, hanem Kairó és Alexandria közt esvén meg, ott nyomúljon Lé Egyiptomba; de így sok lovasságra lett volna szüksége, azt pedig olly hűfzfas

útra magával nem vihetett, hanem úgy gondolta, hogy a' Törökök ez eránt előre meg tették a' rendelést. Meg kellett tehát a' Plánomot változtatni 's éppen ellenkező oldalról támadni meg az ellenséget. Sokkal jobb lett volna ugyan Delta felől támadni meg őket, a' hol minden tekintetben segítségre találhattunk volna, 's az ellenségnél sokkal számosabb népünket kiterjesztvén, Alexandria ostromlása nélkül is egyenesen Cairó alá mehettünk volna; így pedig a' pufztákon kerefztül kell utazni. Azonban minden eddig kiállott viszonyok között is, tsak ugyan rézünkre láttatik hajlani a' szerentse. A' Menou serege lassan lassan fogy, a' mi hujja pedig esik nints honnan kipótolni; de mi küldhetünk Máltából, Minorkából, 's Gibráltárból segítséget, valamikor szükséges foglenni.

Svéczia.

Stockholm-ból Május 12-dikén. A' jövő hónapban 12,000 ember fog ezen fővárostól nem messze Lógerbe öföszegyülni, és magát a' fegyverben gyakorlani. — Az Orosz és Anglia Udvarok között történt villongások, már egészen eligazítottak, 's némelly feltételek meg is állítottak a' két Udvarok között való egygyességnék helyre állítására. — Juniusnak vége felé Finnlandba fog a' Svécziái Király utazni, hogy Sándor Orosz Császárral szembe lehessen.

Német Ország.

Augsburgból Május 29-dikén. Párisi hiteles

Újságokból olvasuk, hogy nem kevés dolgot ád most a' Kormányfzéknek, a' Német Országí ügy nevezett Sekularizátzió módjának kítsínálása. Nehéz kiváltképpen ezt a' kérdést megfejteti, hogy miképpen lehetne a' Toskánai Nagy Hertzeget, az Olasz Országban elvesztett szép Birtokáért Német Országban kielégíteni? Két északi Hatalmaságok minden igyekezettel azt sürgetik, hogy a' Nagy Hertzeg kára kipótolására, Olasz Országí Tartományok fordíttassanak. — Az által hogy Lünevillen köttetett meg a' Békesség, egészfzen elérte a' Frantzia Kormányfzék tzélját abban, hogy Anglia Német Ország dolgába belé nem avatkozhatott. Magára vállalta egyfzermind a' Frantzia Kormányfzék Lünevillében azt is, hogy ha talám a' Pruszfziai Király részéről nehézségek ítetnek a' Német-Birodalmi dolgoknak el intézésében, azokat el hárítja. — A' Toskánai Hertzegről tett rendelés a' Lünevillei Békesség Feltételeiben, olly hirtelen ment véghez, hogy az idő rövídsége miatt, még a' Pármai Hertzegnek sem adhatta azt tudtára a' Fr. Kormányfzék, a' ki tsak ugyan bizonyos okokra nézve az ajánlást el sem fogadta. Innen van az, hogy azóltta az idősbb Hertzegről fzó se' vólt, hanem a' Spanyol Királyjal azóltta tett új Egygyezés ízerént a' Toskánai Hertzesség egyenesen a' Pármai ifjú Örökös Hertzegnek adatott. — A' Szárdíniai Király Követje, a' ki már parantsolatot vett vólt a' Kormányfzéktől hogy Párist hagyja ei, még is itt múlat, két nagy Udvar vetette közben magát ez eránt a' Kormányfzéknél,

Olafz Ország.

Májlandból Május 16-dikán. A' mai postanapon költ Újság levelek mellett különös Tóldalékban, ilyen nevezetes dolog hirdetődik ki, Neápolisból jött Tudósítás név alatt; hogy Egyiptomban Április végén egy új Ütközet történt, a' melyben a' Frantziák tsak ugyan győzedelmeskedek az Anglsokon.

Genuából Május 3-dikán. A' Gantheaume Fr. Admirális hajósserege, Április 25-dikén indult ki másod ízben a' Touloni kikötőhelyből. Négy első rangú Spanyol hajó tsatolta magát hozzá, és még öt olyan hajót vár Spanyol Országból. Az a' parantsolatja Gantheaume Admirálisnak, hogy akármibe kerüljön is, rontson keresztül az Anglus hajósseregen és siessen Egyiptomba.

Genuából Május 9 dikén. Értésére esvén az ide való Kormányfőeknek, hogy a' Ligúriai Köztársaság földjén a' Fr. Kormányfőek rendelkezéséből két fél Brigáda fog keresztül utazni, kéntelen vólt eleibe terjeszteni ennek, hogy a' rettentő drágaság miatt, mellyel küszködnek a' Ligúriai polgárok, lehetetlen lesz, az utazó Katonáknak eleséget teremteni. — Egy az Archipelagusból 18 nap alatt ide érkezett hajó Kapitánya beszéli, hogy az Alexándriában fekvő Frantzia őrizet, egynehány mínákat, a' várost és várat békerítve tartó Anglsoknak nagy veszedelmére fel vette, úgy hogy kéntelenek vóltak ezek magokat a' város alól vízszá húzni.

Azt jegyzi meg egy Májlandi Újság a' Cisalpínai Köztársaság jövődó állapotjának bizonytalan vóltára nézve; hogy még az Olasz Országi Tartományokban általjában sok változások történhetnek. „Abból is lehet hozzá venni, így ír az Újság — hogy midőn Bonaparte utóljára Olasz-Országban lévén, egy nagy Társaságban ebédelt, háromszor kérdezte tőle az asztalnál mellette ülő legfőbb rangú személiek között egy, hogy ugyan mire válik el végre Olasz Ország dolga? de a' Fő Konzul egy szót se felelt, hanem egy tiztromot kért.

Annyira elhatalmazott már a' Pármai Hercegségben, abban a' hajdan mindennel bővölködő boldog Tartományban a' drágaság és szükség; hogy egész familiák oda hagyják a' falukat, és kényszerítetnek a' városokban köldülni. Sokan halnak meg az éhség miatt, mások pedig a' rossz eledelektől rothasztó hideglelésbe estek, a' kiknek számokra a' Colornói Hertzeg egy Ispotályt rendelt.

Rómából Május 9-dikén. Négy esztendeje már hogy meg kellett szülni, a' Római Státusban lévő sok posványos és motsáros helyeknek kifizárasztásokra kezdett hasznos munkáól; azóltta ezen helyek ismét a' régi állapotba estek vízfza.

Helyétzia.

Schafhausen-ből Május 26-dikán. Tellyes reménységünk vagyon a' felől, hogy a' melly 3000 emberből álló Frantzia sereget tartunk még

a' Helvétziai Köztársaság földjén, rövid időn elhagy bennünket. A' több Hatalmasságok között nevezetesen a' Berlíni Udvar, nagyon közben vetette magát a' Frantzia Kormányfőkének Helvétiáért.

Egyes Levelek.

Az Inn vize mellől írják Május 24-dikén, hogy a' Frantziák Braunau erős várát a' Császári Katonáknak által adták, még pedig éppen azon állapotjában, melyben az nékiek által adódott. — Olyan intézeteket 's készületeket veszünk észre ezen a' környéken, a' melyekből nem ok nélkül gyaníthatjuk, hogy az Austriai Birtokok ezen a' részén kijebebb fognának terjesztetni.

Egészízen oda hagyták végre a' Frantziák mind a' tsak nem földig lerontott Ehrenbreitstein erősségét, mind a' Rajna mellett Dusseldorf körül fekvő Tájjeót, 's által költöztek a' Rajnabát partjára.

Madridből Május 2. dikén. I. ső Sándor Orosz Császár így nyilatkoztatta ki magát a' mi Udvarunknak; hogy kész a' Spanyol Orzággal tartott régi Barátságot megújítani, és azzal a' Kereskedésre nézve szövetséget kötni. Ezen ajánlását a' Császárnak örömmel elfogadta az Udvar. — A' volt Státus Minister Jovellanos-t, a' ki igen Tudós embernek mondatik, azért küldötte a' Király Klostomba, mivel igen szabadon gondolkozó ember volt, és úgy festetett le az Udvar előtt, mint veszedelmes ember. — A' Tunisi Dey Spanyol-Orzágnak hadat izent.

Berlinből Május 14-dikén. Ollyan rendéléseket vett a' Hannóverában fekvő Prufsziai Seregek Komendánsa, hogy ha az Anglus hajósereg a' Napkeleti tengerről vízfőz meg; akkor ő is úthoz készíttse a' seregeket, mivel Hannóverából ki fognak takarodni. — Az itt lévő Frantzia, Spanyol, Dánus, Svéd és Anglus Követek gyakran tanátskoznak a' Ministériummal.

I-ső Sándor Orosz Császár, Prufsziai Státus Minister Haugwitzot a' Szent András Rendje tziámerével tífztelte meg.

* * *

Midőn az elmúlt esztendőben a' Magyar Hírmondónak mostani egygyik Írója a' meghalálozott érdemes Hazánkfia Doktor Földy János Úrnál megfordúlt, éppen akkor tájban fordított az Horátziusból egy Éneket ugyan annyi lábu Magyar versekre, a' melly igen helyes Fordítást méltónak ítélt, hogy a' Hírmondó Érdemes Olvasóival közöljön.

Kis Gazdagság Nagy Boldogság.

Horácz Epodon. 11-dik Ének.

Be boldog a' ki távol aggodalmitól,
 Miként az első Nemzetek,
 Nagy Attya telkeit szánthatja ökrein
 'S ha senkinek se tartozik.
 Se nem riasztja fel gyakor dob 's trombita,
 Se tengerekre nem remeg.
 Gyűlöli a' pert és a' nagy Hatalmasok
 Küszöbjin nem leselkedik;

Hanem vagy a' szőlő jövést karóihoz
 Vagy fáihoz kötözgeti;
 Vagy a' selejtesebb gyümölts fát el nyesi
 'S termékenyebbet ólt belé;
 Vagy a' kies rétallyakon elfzéledett
 Marháiban gyönyörködik;
 Vagy méhe gazdag gyűjteményit elfzedi,
 Vagy nyíri szép juh nyájait;
 Vagy már midőn a' nyár 's az ősz ékeskedik
 Legkellemesbb gyümöltsivel,
 Miként örül, szedvén megért körtvélyeit,
 Arany Gohért piros Bakart!
 Most régi tölgyfa híves árnyékán hever,
 Most a' sejem zöld pázsiton;
 Azonba kis patak folyása tsergedez,
 A' víg madár tsevegdegél;
 Vagy a' kies forrás buzogva tsordogál
 Es tsendesen lezenderít,
 Midőn pedig már a' komor tél hol hideg
 Esőt erenget, hol havat;
 Vagy a' serény Kopók sebes hajtásával
 Kant fegyveres lesekre üz;
 Vagy rúdakon kiterjedett hálóiiba
 Húros Rigót étekre tsal;
 Vagy Nyulat ejt vagy törbe Darvakat kerít,
 Mint legbetsesbb jutalmait.
 Ezek között még a' kínzó szerelmet is
 Ugyan ki nem felejténé?
 Hát még ha hív és tiszta éltű Hitvесе,
 Segít Majorja dolgain,
 Mint egy serény Menyetske kit már elsütött
 'S meg égetett a' Nap heve:

Ki régi fáiból ha fáradt Férje jö,
 Kis tüzhelyén rak kis tüzet,
 'S víg barmait sövény akolba hajja bé;
 Ott fejdegei rendesen.
 Feltélzi Férjének saját termett borát
 'S nem pénzbe készült étkeit.
 Nem kell nékem Lukrini tóba nőtt Tsiga,
 Nem a' Platájsz, a' Rozsahal;
 Az Afrikából származott Gyöngytyúk se száll
 Hasamba, sem Csa szármadár;
 Betsesbek énnékem tulajdon ültetett
 Fáimnak ért gyümöltsei;
 Kertembe termett zöld paszúly, vagy a' derék
 Saláta 's hónapos retek;
 Vagy innepünkre kis bárányt ha vágatok,
 Vagy farkas érte kétskefit:
 Így eddegélve melly vígan tekinteném;
 Hogy jö bé jól lakott juhóm;
 A' forgatott ekét miként vonnyák haza
 Pihegve jármos ökreim,
 Vagy Béresim házamnak ékességei,
 Hogy olzlanak jól lakva el.
 No jó ez is mond a' fukar 's dús Alfius
 Majd én is így gazdálkodom;
 Ezt mondva pénzt interesre olzja ki
 'S jobb néki a' fukarkodás. (*)

(*) Horác idejében is a' volt a' boldogság a' mi most;
 azok az élet közönséges unalmak a' mellyek most mege-
 mérik az Emberek a' jót, helybe hagyják, dúsérik de
 s. kan ellenkezőt követnek, ki a' teltség ki a' lehetetlen-
 ség miatt.